

путя си, Филікъ му показа путя и като варъ
веше ведно съ него, рече му, желая да ся науча
книга. Добрий оный калуѓиринъ бѣше отъ оныхъ
человѣколюбивы и благоутробны монастыри, кон-то
нѣдивяватъ въ помощь и въ полза на человѣчество-
то оныя приходы що имъ оставатъ послѣ совершені-
е-то на потребности-те имъ; пренесе убо юноша-та
на оныя воистинну священиы отцы, и они ся по-
трудиха за негово-то образованіе; тако бѣдно-то
дѣте Филікъ Переть ся изучи превосходно, и
придоби голема честь и отъ чинъ на чинъ взе, на
конецъ тіара-та (корона-та) отъ горѣ на папскій
престолъ, и ся наименова Секстъ 1°. и бѣ е-
динъ отъ велики-те пани, кон-то управляваха за-
падна-та цѣрква.

Въ Д о м а ,

Отець говори сосъ свои-те сынове.

Отець. Добрѣ дошли дѣца мои! ижайте бла-
гославка-та ми! Цѣлуєте и на майка си рука-та.
Съ колика радость Ва гледамъ когда-то си идете
отъ училище-то! Що ви каза учитель-ать?

Дѣца. О отче! каза ни нѣкои малы по мно-
го хубавы работы.

От. Кажете и менѣ що научихте за да ся
радвамъ(*) — Дѣца-та казуватъ що то са чули въ
въ училище-то.

(*) Тука ся разумѣва че дѣца-та всякій день при-
говаратъ уроцы-те си предъ свои-те родители, кон-
то не треба да не нерадятъ за ученіе-то на дѣца-та